

РЕШЕНИЕ

№ 364

гр. София, 23.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **593** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ ППН-02-472#26/20/12.01.22г на МВнР, представлявано от М-ра на външните работи и с проц.представител Я. против т.2, т.4 и т.5 от Решение № ППН-02-472Д/21.12.21г на КЗЛД.

В жалбата се сочи, че Решението в обж.части е незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и присъждане на юрк.възнаграждение.Сочи се, че т.5 не е съобразена с факта, че през 2009г вече е бил изграден резервен център за данни на НВЦ към МВнР, огледално копие на данните в НВИС- на [улица] [населено място]/струва 750 707лв/, поради което е излишно и неоправдано икономически изграждането на още един такъв център-извън града/както е разпоредено извън правомощията на КЗЛД/.Разпоредването по т.2 е бланкетно и не е съобразено, че в НВИС е разработено софтуерно решение, като системата дава визуална индикация на системния администратор, когато са налице данни по-стари от 5 години, които следва да се изтрият. Разпоредването по т.4 не е съобразено с факта, че в МВнР-отдел НВЦ има разработена система за контрол на привилигированите профили/системни администратори/, като лицата с потребителски или адм.достъп са определени със заповед на М-ра, като Началникът на отдел НВЦ упражнява контрол над това.В съд.заседание юрк.К. и юрк.Г. поддържат жалбата и сочат, че няма законово основание резервният център да се изгражда извън града.В писмени бележки се допълва, че : по т.2 са представени по делото доказателства за сключен от М-вото през 2021г договор с частна фирма за следгаранционна поддръжка на техническото и

базово програмно осигуряване на НВИС, която обезпечава непрекъснато и безпроблемно функциониране на системата денонощно. Тези доказателства са представени и пред КЗЛД, но не са коментирани и взети предвид при произнасянето- това е съществено проц.нарушение. П. е дадено при липса на доказателства- лични данни да са били налични след изтичане на 2 или 5 годишния срок за съхранението им; по т.4- отново не са взети предвид представените доказателства в хода на адм.производство/проц.нарушение/, като е налице противоречие между установяванията на КЗЛД и предписанието по т.4/то не се подкрепя от констатациите/; по т.5- отново мотивите противоречат на даденото предписание, като то не почива на нито една правна норма, не е ясно на какво основание се разпорежда изграждане на още един резервен център и защо да е извън града; изпълнението на трите обж. точки ще доведе до неоправдани и много високи разходи за бюджета на МВнР/което е придобило Дом №8 в Резиденция „Б.“ /.

Ответникът КЗЛД се представлява в съд.заседание от юрк.Т. и юрк.П., като оспорват жалбата като неоснователна и молят за потвърждаване на обж.точки като отговарящи на изискванията на чл.146 от АПК, претендира се юрк.възнаграждение. В писмени бележки се допълва, че: по т.5- НВИС съдържа биометрични данни и те се пазят 5 години, като НВИС е свързан чрез специален интерфейс за връзка- с В. на ЕС/той пък ще се ползва директно едва след приемането на РБ в Шенген/. Изградената НВИС е в Дом № 8 на Резиденция „Б.“ в [населено място], като представлява data център/данните се архивират на дигитален носител в реално време, on-line/. Необходимо е изграждане на резервен център от тип рековери/дизастер, в който да се съхраняват на физически носител/обичайно изпозваните от МВнР магнитни ленти в ролкови формати/ огледални записи на данните, като гаранция в случай на извънредна ситуация/напр.земетресение/. Такъв резервен център/разпореденият по т.5/ не струва толкова скъпо, както се твърди, като е нужно само 1 архивно помещение, в което да се съхраняват магнитните ролки с огледални записи/. Има правно основание за даденото предписание. Съгл. чл.32 ал.4 т.5 от НМИМИС- администраторът на лични данни следва да съхранява едно копие на критична за дейността си информация off-line и по възможност в друга сграда или на отдалечено място, като съгл.чл.33 т.4 от НМИМИС- предприема подходящи мерки за гарантиране нивото на дейността, като резервира центрове на данни. Съгл. чл.32 от Регламент № 676/2008г за В.- следва да осигури физическа защита на данните чрез създаване на резервен център-при извънредна ситуация за защита на критичната инфраструктура и/или при възникване на заличаване на съхранените лични данни. Съгл. добрите практики по БДС ISO/IEC 27001 – резервният рековери/дизастер център се изгражда на втора тектонична плоча/като предпазна мярка от погиване на данните при земетресение/. Проверката на КЗЛД е от 2021г/прави се на всеки 4 години/ и е относно готовността на РБ за влизане в Шенген, като аргументът, че ЕК не констатирала проблем в тази връзка при проверката си през 2009г, е неотнормим/оттогава са настъпили много промени, вкл. нормативни/; по т.2- данните се съхраняват и на хартиени носители /в помещенията на обработващите ги служители- на бюрата, на плотове, в метални шкафове и на метални стелажи/ и на технически носители. Аргументите на МВнР касаят техническите носители/че НВИС автоматично сигнализира служителя, че има данни с изтекъл срок за съхранение/, но НВИС не касае хартиени документи и МВнР няма отделна централна регистратура за хартиени документи и размножаването им на хартия. Разпореждането касае дейностите по унищожаването и контрола върху тези

дейности, вкл. относно срока за съхранение на данните.КЗЛД е установила при проверката, че в МВнР-НВЦ не са предприети ефективни мерки за контрол на сроковете, в които се съхраняват различните видове данни, като няма софтуерни, хардуерни и/или административни правила и процедури за контрол – относно дейностите по унищожаване на данните с изтекъл срок за съхранение.По т.4- проверката на място е установила, че в МВнР-НВЦ не е разработена система за контрол на привилигираните профили/акаунтите на системните администратори/ и приложения.Регламентът се прилага от 25.05.18г и след тази дата администраторът следва да е в състояние да докаже привеждането на системите си в синхрон с Регламента/съгл. принципа за отчетност по чл.5 §2 от Регламента/.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съгласно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното/относимо към обжалваните три точки/:

Начало на адм.производство е сложено с изпращането на уведомително писмо от 20.05.21г от КЗЛД до МВнР, че ще бъде извършена проверка на Национален визов център/НВЦ/, Дирекция „К. отношения“-МВнР, в рамките на Плана за извършване на проверки по инициатива на КЗЛД и задължението на КЗЛД да представя на ЕС регулярни доклади/вр. докладна записка от 09.11.20г и Протокол № 48/20г на КЗЛД/, с предмет- спазване разпоредбите на Регламент /ЕС/ 603/2013. Видно от Заповедта от 21.05.21г на Председателя на КЗЛД за извършване на проверката- целта на проверката е дали се спазва Регламент /ЕС/ 2016/679 и установяване на готовността за прилагане на Регламент /ЕС/ 2019/817 /т.е. изобщо не се сочи за предмет на проверката- спазване разпоредбите на Регламент /ЕС/ 603/2013/. С писмото на МВнР е изпратен и Въпросник/приложение № 2 към Инstrukция за осъществяване на надзорната дейност на КЗЛД/, със срок на попълване до 28.05.21г.

На 01.06.21г е извършена проверка на място в административната сграда на НВЦ- на [улица], етаж седми, [населено място], в присъствието на представители на МВнР.За установеното при проверката е съставен КП, видно от него- освен преглед на документи, извършен е оглед на работните станции и сървърните помещения. Изискани са доп.документи от МВнР, като с писмо вх.№ ППН-02-472#14/21.06.21г е представен единствено попълнения Въпросник/.

Видно от отговорите на МВнР на Въпросника- 1/ физически данните се обработват в административната сграда на НВЦ- на [улица], етаж седми, [населено място]/т.е. изобщо не се сочи наличието на Р. – в Дом № 8 в Резиденция „Б.“-бел. на Съда/ ; 2/ НВИС е класифицирана, като не предполага работа с хартиени документи, като няма отделна централна регистратура за хартиени документи и размножаването им на хартия/т.е. тази констатация на КЗЛД е въз основа посоченото от самия администратор-бел. на Съда/; 3/ доколкото НВИС не предполага наличието на хартиени документи, то няма и разработени процедури за унищожаване на документи/т.е. тази констатация на КЗЛД е въз основа посоченото от самия администратор-бел. на Съда/; 4/регистрите със заявления на апликанти в КС се поддържат на хартиен носител / т.е. все пак има и документи на хартиен носител, бел. на Съда/; 5/ НВИС не е сертифицирана по отношение на инф.сигурност /а ответникът

се позовава на БДС ISO/IES 27001, бел. на Съда/; 6/ ако системата откаже-данните се възстановяват със софтуерни продукти /т.е. няма физически носители , съдържащи огледални копия на данните от НВИС, бел. на Съда/; 7/ НВИС се управлява и контролира от ИТ-специалистите от Д“И.“ при МВнР и от служителите на външните фирми, с които МВнР има сключени договори за управление и наблюдение на И. и за поддръжка на НВИС; 8/ НВИС се архивира централизирано и непрекъснато/т.е. данните се архивират на дигитален носител в реално време, on-line- бел. на Съда/, като възстановяването на данни се прави от външните фирми, с които има договор за поддръжка на НВИС; 9/ контролът върху физическите носители на информация се извършва от администраторски профил /за конкретен носител/.

След анализ на всичко събрано и установено до момента, е съставен КП № ППН-02-583/22.11.21г.Видно от него- целта на проверката е и установяване на готовността за прилагане на Регламент /ЕС/ 2019/817. КП е изцяло пресъздаден в обж. Решение.

На заседание на КЗЛД /Протокол № 48/24.11.21г/ е взето решение/с 4 гласа „за“ от 4-ма присъстващи членове на КЗЛД/ - на МВнР/в качеството на администратор на лични данни по отношение на НВЦ към Д“КО“/ да се дадат 5 бр. зад.препоръки, които следва да се изпълнят в 1-годишен срок от връчване на Решението на КЗЛД, като в 7мо дневен срок се уведоми КЗЛД и се представят доказателства за изпълнението. Видно от мотивите на КЗЛД, установени са при проверката следните нередности: В НВЦ личните данни се обработват на хартиен и на техн.носител. Националната визова информационна система /НВИС/ не касае хартиените документи- те се съхраняват в помещенията на обработващите ги служители- на бюрата, на плотове, в метални шкафове и на метални стелажи, като няма отделна централна регистратура за хартиени документи и размножаването им на хартия.Освен това няма софтуерни, хардуерни и/или административни правила и процедури за контрол на дейностите по унищожаване на самите данни/а не на физическите носители-флашки, дискове и др./ с изтекъл срок за съхранение. Мрежата на НВИС не е сертифицирана по отношение на инф.сигурност, като в НВЦ не е изградена система за проверка на журналните записи/логовете/ на принципа „Random check“. Не е разработена и система за контрол на привилигираните профили/акаунтите на системните администратори/ и приложения. НВИС се архивира централно, непрекъснато и възстановяването е съгласно договор за поддръжка.Извършват се процедури по създаване на резервни копия и възстановяването им при необходимост.Не е изграден резервен център за данни извън [населено място], представляващ „огледално копие“ на данните от НВИС.

Издадено е Решение № ППН-02-472Д/21.12.21г, връчено на 29.12.21г. На 12.01.22г МВнР обжалва 3 от предписанията/другите две като необжалвани са влезли в сила- т.1 и т.3 от диспозитива на Решението/.Съгл. обж.т.2 от диспозитива на Решението– следва да се предприемат ефективни мерки за контрол на сроковете за съхранение на данните в НВИС, като се разработят и приложат софтуерни, хардуерни и/или административни правила и процедури за контрол на дейностите по унищожаване на данните с изтекъл срок за съхранение.Съгл. обж.т.4 от диспозитива на Решението – следва да се разработи система за контрол на привилигираните профили и приложения.Съгл. обж.т.5 от диспозитива на Решението- следва да се изгради резервен център за данни на НВЦ към МВнР извън [населено място] с напълно функционираща функционална система, представляваща „огледално копие „ на

данните в НВИС.

По делото МВнР представя: 1/ Решение /548/25.08.08г за безвъзмездно предоставяне на МВнР на Дом № 8 от Резиденция „Б.“- за изграждане на Резервен визов център; Договор за общ.поръчка от 25.08.16г, който има за предмет и поддръжка на оборудването в съществуващия Резервен визов център /на [улица], [населено място], т.е. в Дом № 8 от Резиденция „Б.“; Приемо-предавателен протокол от 28.11.16г относно монтираното ново оборудване в Резервен визов център; 2/ писмо изх.№ ОУ-34/14.02.22г от външната фирмата по договор за обслужване от 08.10.21г, видно от т.2 на което - НВИС дава визуална индикация на администратора, ако има данни, по-стари от 5 години, които трябва да бъдат унищожени; 3/ Съгл. т.ІІІ от заповед № 95-00-577/05.10.21г на М-ра, системните администратори на НВИС и В. на ЕС предоставят на всички останали /служители на НВЦ и външни лица с право на достъп до НВИС/- достъп до НВИС/с индивидуална парола/; 4/ със заповед № 95-00-128/25.02.20г на М-ра са утвърдени Вътрешни правила на МВнР за защита на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, които съгл. т.1.2.4 касаят и данни на хартиен носител и обработване с неавтоматични средства/т.е. на хартиен носител/.Те обаче не съдържат никакви конкретни разпоредби относно хартиените документи в НВЦ , както и относно обработване на данни на хартиен носител/размножаване на хартиени документи/.В Политиката за мрежова и инф.сигурност в МВнР, утвърдена на 21.12.20г, не се съдържат конкретно разписани правила за хартиените документи в НВЦ, като се препраща най-общо към действащите нормативни изисквания и вътрешно-ведомствени правила.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е взето от компетентен орган, в рамките на правомощията му по закон, при изискуем кворум и мнозинство.

Решението е в писмена форма, като съдържа част от реквизитите по чл.59 ал.2 от АПК. Решението не съдържа правни основания, аргументирали предписанието по т.5 от диспозитива- такива са изложени едва с писмените бележки по същество на спора, което е недопустимо.

Решението е взето, без да са изяснени относимите факти и обстоятелства – относно наличието на вече изграден Резервен визов център в Дом № 8 в Резиденция „Б.“ /не е изяснено, тъй като МВнР не е посочило наличието на такъв в попълнения Въпросник, нито е представило такива доказателства в хода на адм.производство, представя ги едва в хода на съд.производство/.Въпросът тук обаче е дали това проц.нарушение е от категорията на съществените, т.е. дали ако не беше допуснато/т.е. ако беше ясно на КЗЛД, че има изграден Р./, има вероятност адм.акт и в частност т.5 от диспозитива да е с различно от обжалваното съдържание или да не съществува изобщо такова предписание.Съдът намира, че дори да беше установено в хода на адм.производство наличието на такъв Р., и трите обж. точки от диспозитива биха били със същото съдържание/т.е. проц.нарушение не е съществено/, по следните съображения:

Всъщност трите обж. точки са мат.законосъобразни и са в съответствие с целта на действащата норм.уредба, като са обосновани от установяванията по преписката и по делото.От отговорите на самия администратор и доказателствата, представил по делото, се потвърждава, че: 1/ все пак има данни на хартиен носител/т.е. извън НВИС/, като няма отделна централна регистратура за хартиени документи и размножаването им на хартия , няма и разработени процедури за унищожаване на

хартиени документи/документите стоят по бюрата и шкафовете на служителите-установено при проверката на място;/ 2/ контролът върху данните и използването им се извършва от администраторски профили, които са или на служителите на външните фирми, с които МВнР има сключени договори за управление и наблюдение на И. и за поддръжка на НВИС, или на ИТ-специалисти от Д“И.“ на МВнР, като няма разработен механизъм за контрол върху самите администраторски профили/профилите на системните администратори;/ 3/ физически данните се обработват в административната сграда на НВЦ на [улица], етаж седми, [населено място], като в Дом № 8 на Резиденция „Б.“ е изграден и функционира/към датата на проверката от КЗЛД/- Резервен визов център/той представлява огледална НВИС, т.е. също е информационна система;/ 4/ при погиване данните се възстановяват със софтуерни продукти /т.е. няма физически носители, съдържащи **записани** огледални копия на данните от НВИС, респ. такива физически носители не се съхраняват на друго място /в Резервния визов център има огледален НВИС, т.е. огледална информационна система, но не и физически носители със записани данни;/ 5/ при погиване данните се възстановяват/по софтуерен път/- от външните фирми, с които МВнР има договори за поддръжка на НВИС; 6/ данните се архивират само на дигитален носител, в реално време /on-line/, т.е. не се създават физически носители, съдържащи **записани** огледални копия на данните от НВИС/напр. на магнитни ленти на ролки, каквито по принцип използва МВнР;/ 7/ НВИС не е сертифицирана по отношение на инф. сигурност, т.е. не е задължително приложението на БДС ISO/IEC 27001 /но пък обслужващите фирми следва да са сертифицирани, според условията на обществените поръчки;/ 8/ действително съгл. **чл.32 ал.4 т.5 от НМИМИС- администраторът на лични данни следва да съхранява едно копие** на критична за дейността си информация **off-line** и по възможност в друга сграда или на отдалечено място, като съгл.чл.33 т.4 от НМИМИС-предприема подходящи мерки за гарантиране нивото на дейността, като **резервира** центрове на данни.Съгл. чл.32 от Регламент № 676/2008г за В.- следва да осигури физическа защита на данните чрез създаване на резервен център-при извънредна ситуация за защита на критичната инфраструктура и/или при възникване на заличаване на съхранените лични данни.В случая има резервен център, но той не е **off-line**, а е също като основния-on-line; 9/ **Вътрешните документи на МВнР, приети във връзка с приложението на общия Регламент /ЕС/ 2016/679 за защита на личните данни**, са твърде общи и не отразяват спецификите на данните/на хартиен и електронен носител/, събирани,обработвани и съхранявани в НВЦ/а **самата проверка е във връзка с други регламенти и касае не просто защитата на лични данни, а готовността на РБ за приемане в Шенген/.**

Съдът установява, че **поради неясната формулировка на трите обж.точки от диспозитива на Решението, МВнР всъщност не може да разбере какво точно му се разпорежда/това е видно и от доводите в жалбата му до Съда/.** МВнР не разбира, че: **част от предписанията касаят хартиените документи, които са налични в НВЦ, а не самата НВИС; администраторските акаунти в НВИС/тези на системните администратори, които дават достъп до НВИС на всички останали лица/- също следва да подлежат на контрол/ефективен/ върху действията им /особено като се има предвид, че голяма част от тези администратори са служители на външните наети фирми, които просто подписват декларация;/ т.5 не предписва създаване на втори поред Р., който също като съществуващия Р. да е инф.система, а предписва да се**

записват периодично данните от НВИС - на физически носители, които да се съхраняват на отделно място/по възможност отдалечено/. Няма нормативно изискване това място да е извън населеното място, в което е НВИС, като **чл.32 ал.4 т.5 от НМИМИС предвижда администраторът на лични данни да съхранява едно копие на критична за дейността си информация off-line и **по възможност в друга сграда или на отдалечено място.****

По изложените доводи Съдът намира, че обж. три точки в крайна сметка са правилни и законосъобразни, като жалбата е неоснователна.

При този изход на спора, на ответника следва да се присъдят разноски- в мин.размер по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 143 ал.3 от АПК- 100лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ ППН-02-472#26/20/12.01.22г на МВнР, представлявано от М-ра на външните работи против **т.2, т.4 и т.5** от Решение № ППН-02-472Д/21.12.21г на КЗЛД.

ОСЪЖДА министерство на външните работи да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100лв, представляваща разноските по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред ВАС.

Съдия: